

Ermites de Mataró

13 de gener 2018

Integrants: Josep Carbonell, Joan Corbera i Josep Roca.

Distància: 14,05km **amb altures:** 14,13km **Temps:** 5h **Desnivells:** 350m **acumulats:** 370 **Cotxe:** 28 km Josep Carbonell

Ens trobem a las 7,30 al Ramassar. Anem cap a Mataró per l'autopista C-60.

Abans d'arribar a Mataró girem a la dreta per la C-32, fins la sortida 102. Després per la BV-5031 anem fins a la Ronda Cervantes, on aparquem, prop de l'ermita de Sant Simó.

Avui la colla de caminaires som pocs, però amb ganes de gaudir d'un bon dia.

A un quart de nou, just comença a sortir el sol del fons del mar, iniciem la caminada pel costat de la riera, cap a l'ermita de Sant Simó. Un tros avall de la Ronda travessem la riera de Valldeix i ja hi arribem.

L'ermita està tancada però es veu molt ben conservada. Es una petita església del segle XVI de tradició marinera.

Tornem enrera i pel costat de la riera de Valldeix (GR-83), anem amunt fins trobar el desviament cap a las Cinc Sènies, caminem pel costat de camps de conreu, podem veure carxofes, faves i fins i tot julivert, només travesar el torrent Forcat ja ens enfilem vers el Turó d'Onofre Arnau, són 132 m d'alçada i portem una hora caminant. Fantàstic mirador de les conrades del Maresme.

Desfem el tros de pujada i altre cop en el GR-83. Ara és una pista de terra ampla.

Per un pont, travesem l'autopista C-32, seguim camí de l'ermita de Sant Miquel de la Mata, documentada des del segle XI. Adossada a la nau hi ha la casa de l'ermità, Cal Monjo, segurament es va fer durant la reforma del segle XVIII. Està tancada i a Cal Monjo s'hi veu gent.

Ja són les deu i estem a 220 m. portem dos hores caminant.

Seguim el nostre camí cap a l'ermita de Sant Martí de la Mata. Sempre seguint el GR-83, arribem a Can Flequer i a $\frac{1}{4}$ d'onze som a Sant Martí de la Mata, on esmorçem. Ermita d'estil preromànic, medieval del segle IX.

Tornem enrera i deixem el GR.

Pel costat d'una casa, ens endinsem en una zona arbrada. Pels voltants veiem unes quantes vinyes, i en cinc minuts estem al Repòs de Sant Bernat, una petita capelleta amb uns bancs de pedra i un mini jardí protegit amb unes canyes.

Fa baixada i caminem per un corriol ben fresat, no tardem molt en trobar una gran pedra al mig del camí. Amb $\frac{1}{2}$ hora més, ja som al Turó de Can Tunyi, punt més alt de la sortida, 402 m.

Ens dirigim a la Creu de Terme de Can Bruguera, data del 1597 i va ser reconstruïda el 1956 (dedicada a Sant Bernat).

Pasem pel costat del restaurant de Can Bruguera, arribant tot seguit a la urbanització de la Cornisa,

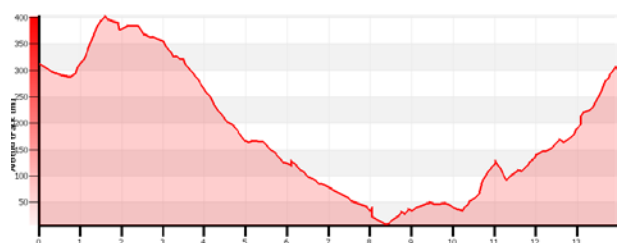
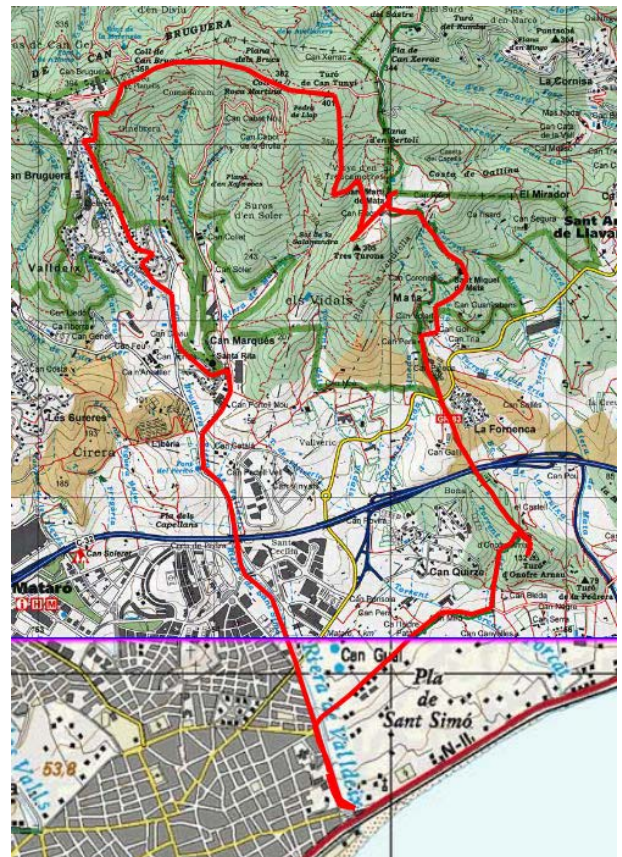
ja amb terra d'asfalt. Seguim avall i en arribar a can Marquès busquem l'ermita de Santa Rita, no hi podem accedir, doncs queda dins la finca de Can Mirò, només l'obren els festius.

Baixem per un barri industrial fins trobar la riera de Can Soler per arribar a la Font del Perico, on hi ha també l'antiga estafeta de correus. Seguim per sota l'autopista C-32 i trobem un passeig, amb l'empostisat de fusta flotant, que ja havíem vist en una anterior caminada, ara, està una mica malmesa. En poca estona arribem als cotxes.

Després de deixar les motxilles caminem fins el passeig Marítim i en arribar al passeig del Callao ens quedem a dinar al restaurant La Marina, on som ben atesos.

Hem tingut un bon dia, sol esplèndid fins i tot sense vent, quant la península està en alarma per fortes ventades.

Per la propera setmana podríem anar a la neu amb raquetes, queda decidir el lloc, en funció del temps.

Text: Josep Carbonell
Fotos Joan Corbera